

vruderet, at de pågældende landes lovgivning er i overensstemmelse med konventionen. Frankrig har ikke over for Udenrigsministeriet givet oplysninger om, hvorvidt man har foretaget en sådan vurdering.

På baggrund heraf og henset til de ovenfor nævnte kendelser finder Indenrigsministeriet det nødvendigt, at anvendelsesområdet for udlændingelovens § 36 præciseres, således at det i den forbindelse udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen, at den omstændighed, at en asylansøgning forventes eller er udtaget til behandling efter åbenbart grundløs-proceduren, er en afgørende selvstændig indikation for, at frihedsberøvelse kan finde sted, såfremt en afgørelse af asylsagen må anses for nært forestående.

Det foreslås på den baggrund, at udlændingelovens § 36, stk. 1, præciseres. Det foreslås således, at der indsættes et nyt 3. pkt. i § 36, stk. 1, hvorefter en udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 forventes eller er udtaget til behandling efter åbenbart grundløs-proceduren efter udlændingelovens § 53 a, stk. 3, kan frihedsberøves, såfremt det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen. Bestemmelsen vil kunne anvendes, medmindre de i § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige.

Efter § 37 skal udlændinge, der er frihedsberøvet, fremstilles for retten inden 3 døgn fra frihedsberøvelsens iværksættelse, medmindre den pågældende forinden løslades. Retten skal under fremstillingen bl.a. tage stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens opretholdelse.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 3. pkt., er som nævnt navnlig tænkt anvendt i forbindelse med sager, der forventes behandlet i den særlige hasteprocedure for visse åbenbart grundløse asylansøgninger.

Frihedsberøvelser, der iværksettes efter denne bestemmelse, forudsættes derfor at være kortvarige, og det foreslås på denne baggrund, at en frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse maksimalt af retten kan udstrækkes i 7 dage regnet fra politiets iværksættelse af frihedsberøvelsen efter bestemmelsen.

Trækker sagsbehandlingen ud over denne frist, vil udlændingen således skulle løslades, medmindre der er grundlag for at frihedsberøve den pågældende efter andre bestemmelser. Der vil i disse tilfælde løbe en ny frist på 3 døgn for fremstilling af den pågældende udlænding i retten, jf. § 37, stk. 1.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 5 og 6.

5.2. Ændring af begyndelsestidspunktet for beregningen af 3-årsfristen efter udlændingelovens § 27 samt ændring af praksis for inddragelse af opholdstilladelse til flygtninge

Når en asylansøger har fået meddelt konventionsstatus (§ 7, stk. 1) eller de facto-status (§ 7, stk. 2) her i landet, vil denne opholdstilladelse inden for en 3-årig periode kunne inddrages, såfremt grundlaget for at meddele asyl ikke længere er til stede, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 27, stk. 1, regnes denne 3-årige inddragelsesfrist fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgning om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Det foreslås nu, at den 3-årige inddragelsesfrist for så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse som *flygtninge*, dvs. asyl efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, fremover skal regnes fra tidspunktet for meddelelsen af den første tilladelse og ikke fra tidspunktet for asylansøgningens indgivelse. Herved sikres det, at udlændingemyndighederne kan inddrage opholdstilladelsen, hvis asylgrundlaget ikke længere er til stede inden for 3 år, efter at asylgrundlaget endeligt er blevet prøvet af asylmyndighederne, jf. forslaget § 1, nr. 2.

På baggrund af de øvrige effektiviseringstiltag, som er gennemført, eller som i dette lovforslag foreslås gennemført vedrørende asylproceduren, skønnes det ikke at være forbundet med afgørende betæneligheder, at tidspunktet for, hvornår en indrejst asylansøger kan få meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, vil komme til at afhænge af myndighedernes sagsbehandlingstid.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 1, ændres, med henblik på at give et klart signal til udlændingemyndighederne om en opstramning i udlændingemyndighedernes praksis vedrørende inddragelse af opholdstilladelse til flygtninge efter § 19, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Det bemærkes, at der fortsat efter § 19, stk. 3, altid vil være adgang til at inddrage en opholdstilladelse, hvis udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig.

5.3. Indførelse af adgang til afvisning af asylansøgere, der inden for 3 måneder fra indreisen får afslag på asyl

Som et led i bestræbelserne på at effektivisere asylsagsbehandlingen efter åbenbart grundløs-pro-